UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

21 päivänä toukokuuta 2026*

Ennakkoratkaisupyyntö – Asetus (EU) 2024/1083 – 3 artikla – Ajallinen soveltamisala – 29 artikla – Siirtymäsäännökset – Jäsenvaltiossa julkaistu lehtiartikkeli, jossa toistetaan toisessa jäsenvaltiossa julkaistun artikkelin sisältö – Väitetysti virheelliset tosiseikat – Oikaisupyyntö – Euroopan unionin perusoikeuskirjan 11 artikla – SEU 2 artikla

Asiassa C-843/24,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Fővárosi Törvényszék (Budapestin alioikeus, Unkari) on esittänyt 2.12.2024 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 9.12.2024, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

**Viktor Orbán**

vastaan

**24.hu Szerkesztősége,**

UNIONIN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. L. Arastey Sahún sekä tuomarit J. Passer, E. Regan (esittelevä tuomari), D. Gratsias ja B. Smulders,

julkisasiamies: M. Szpunar,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– V. Orbán, edustajanaan Gy. Turi, ügyvéd,

– Unkarin hallitus, asiamiehinään D. Csoknyai ja Z. Fehér,

– Euroopan komissio, asiamiehinään G. Conte, O. Gariazzo ja A. Tokár,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

* Oikeudenkäyntikieli: unkari.

on antanut seuraavan

**tuomion**

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee mediapalvelujen yhteisestä kehyksestä sisämarkkinoilla ja direktiivin 2010/13/EU muuttamisesta 11.4.2024 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2024/1083 (eurooppalainen medianvapaussäädös) (EUVL L, 2024/1083) 3 artiklan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 11 artiklan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa vastakkain ovat Viktor Orbán ja 24.hu Szerkesztősége -niminen verkkouutissivusto ja jossa on kyse oikaisemista lehdistössä koskevasta pyynnöstä, joka koskee Unkarissa julkaistua lehtiartikkelia, jossa toistetaan toisessa jäsenvaltiossa julkaistun toisen lehtiartikkelin, jossa on väitetysti virheellistä tietoa, sisältö.

## Asiaa koskevat oikeussäännöt

### *Unionin oikeus*

3 Asetuksen 2024/1083 3 artiklassa, jonka otsikko on ”Mediapalvelujen vastaanottajien oikeudet”, säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on kunnioitettava mediapalvelujen vastaanottajien oikeutta päästä moniarvoiseen toimituksellisesti riippumattomaan mediasisältöön ja varmistettava, että tämän asetuksen mukaiset puite-edellytykset ovat olemassa kyseisen oikeuden turvaamiseksi, jotta edistetään vapaata ja demokraattista keskustelua.”

4 Kyseisen asetuksen 29 artiklassa, jonka otsikko on ”Voimaantulo ja soveltaminen”, säädetään seuraavaa:

”Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tätä asetusta sovelletaan 8 päivästä elokuuta 2025. Kuitenkin:

a) 3 artiklaa sovelletaan 8 päivästä marraskuuta 2024;

_ _”

### *Unkarin oikeus*

5 Lehdistönvapaudesta ja mediasisältöön sovellettavista perussäännöistä vuonna 2010 annetun lain CIV (sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény; Magyar Közlöny 2010/170) 12 §:n, sellaisena kuin sitä sovelletaan pääasiassa, 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Jos tiedotusvälineessä julkaistussa sisällössä esitetään tai toistetaan jostakin henkilöstä perättömiä tietoja tai vääristellään kyseiseen henkilöön liittyviä todenperäisiä tietoja, asianomainen henkilö voi

vaatia, että julkaistaan oikaisu, jossa mainitaan, mitkä julkaistuista tosiasiaväitteistä eivät ole todenperäisiä eivätkä perusteltuja, mitä tietoja on vääristelty ja mitkä tiedot ovat tältä osin todenperäisiä.”

6 Siviiliprosessikoodeksista vuonna 2016 annetun lain CXXX (polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. Törvény; Magyar Közlöny 2016/190) 496 §:n, sellaisena kuin sitä sovelletaan pääasiassa, 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Jos lehdistömedia ei noudata velvollisuuttaan julkaista oikaisu määräajassa tai jos se ei julkaise sitä oikaisupyynnön mukaisesti, oikaisua pyytänyt voi nostaa kyseistä mediaa vastaan kanteen saadakseen oikaisun julkaistuksi. – –”

## Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

7 24.hu Szerkesztősége julkaisi 17.3.2024 artikkelin, jonka otsikko oli ”Spar on alkanut vetää omistuksiaan Unkarista” (jäljempänä pääasiassa kyseessä oleva artikkeli). Pääasiassa kyseessä olevassa artikkelissa kerrottiin muun muassa Spar Austrian, joka on Spar-konsernin itävaltalainen tytäryritys, toimitusjohtajan itävaltalaisessa aikakauslehdessä esittämästä lausunnosta, jonka mukaan Unkarin pääministeri Orbán oli pyytänyt kyseistä konsernia, että se sallisi hänen lähisukulaisensa sijoittaa kyseisen konsernin unkarilaiseen tytäryritykseen (jäljempänä pääasiassa kyseessä oleva lausunto).

8 Orbán esitti 3.4.2024 24.hu Szerkesztőségelle Unkarin lainsäädännön perusteella oikaisemista lehdistössä koskevan pyynnön, joka koskee pääasiassa kyseessä olevan artikkelin sisältöä. 24.hu Szerkesztősége ei suostunut tähän pyyntöön, mutta se lisäsi 10.4.2024 kyseisen artikkelin loppuun täydentävän osan, jonka otsikko oli ”Päivitys – Valitukset” ja jossa mainitaan muun muassa Orbánin tekemästä oikaisupyynnöstä, jossa hän väittää, että 24.hu Szerkesztősége toisti virheellistä tietoa julkistaessaan pääasiassa kyseessä olevan lausunnon, joka on hänen mukaansa virheellinen.

9 Koska Orbán katsoi, että 24.hu Szerkesztősége ei ollut täyttänyt velvollisuuttaan julkaista pyydetty oikaisu, hän nosti kanteen Fővárosi Törvényszékissä (Budapestin alioikeus, Unkari), joka on ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin. Kyseinen tuomioistuin toteaa, että menettely on aloitettava uudelleen, koska sen 17.5.2024 antama tuomio on kumottu menettelyvirheen vuoksi.

10 Orbán ei kiistä kanteessaan sitä, että pääasiassa kyseessä oleva lausunto on toistettu tarkasti pääasiassa kyseessä olevassa artikkelissa, mutta hän vaatii, että 24.hu Szerkesztősége velvoitetaan Unkarin lainsäädännön mukaisesti julkaisemaan oikaisu, jossa todetaan, että kyseisen lausunnon julkaistessaan 24.hu Szerkesztősége on toistanut perätöntä tietoa ja että todellisuudessa asia on päinvastoin niin, ettei hän ole pyytänyt Spar Austrian toimitusjohtajalta eikä keltään Spar-konsernin osakkaalta, edustajalta tai työntekijältä sitä, että nämä sallisivat hänen lähisukulaisensa sijoittaa tämän konsernin unkarilaiseen tytäryritykseen.

11 24.hu Szerkesztősége väittää vastineessaan, että pääasiassa kyseessä olevassa lausunnossa ei ole kyse tosiseikan ilmoittamisesta vaan yhden sen toimittajan mielipiteestä ja arviosta, jolla on sen mukaan oikeudellinen suoja. Lisäksi 24.hu Szerkesztősége väittää, että pääasiassa kyseessä olevassa artikkelissa, kun siihen oli lisätty 10.4.2024 päivätty täydennys, joka mainitaan tämän tuomion 8 kohdassa, oli sekä maininta Orbánin oikaisupyynnöstä että kuvaus tosiseikoista, jota hän oli toivonut, jotta lukija saisi kokonaiskäsityksen.

12 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa, että Unkarin oikeusjärjestyksessä oikaiseminen lehdistössä on siviilioikeudessa henkilöoikeuksien suojaamista varten vahvistettu väline, jonka avulla voidaan tehokkaasti puuttua niihin kohdistuviin julkisiin loukkauksiin. Jos mediasisällössä esitetään tai toistetaan jostakin henkilöstä tietoja, joiden todenperäisyyttä ei ole osoitettu, tai vääristellään kyseiseen henkilöön liittyviä todenperäisiä tietoja, kaikki asianomaiset henkilöt voivat vaatia lyhyessä määräajassa oikaisua. Jos asianomainen lehdistömedia ei noudata oikaisuvelvollisuuttaan, kyseinen henkilö voi vedota oikaisua koskevaan oikeuteensa tuomioistuinmenettelyssä.

13 Kyseinen tuomioistuin täsmentää, että arviointiperusteet, jotka oikaisua lehdistössä koskevia menettelyitä koskevia sääntöjä sovellettaessa on otettava huomioon, on pääasian kannalta merkityksellisten näyttöön liittyvien kysymysten osalta esitetty Kúrian (ylin tuomioistuin, Unkari) lausunnossa nro 14 PK, jota on sovellettu 1.6.1984 alkaen. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa, että kyseisestä lausunnosta ilmenee, että koska kielteisen tosiseikan toteen näyttäminen on vähintäänkin erittäin vaikeaa, asianomaisen lehdistömedian tehtävänä on osoittaa, että kyseiseen lehtiartikkeliin sisältyvä riidanalainen tosiasiaväite on todenperäinen. Näin on yleensä myös silloin, kun kyseisessä lehtiartikkelissa toistetaan sanatarkasti jonkun henkilön esittämä tosiasiaväite tai lausuma tai toistetaan toisen lehdistömedian julkaisema artikkeli. Tällaiset periaatteet on otettu huomioon unkarilaisia tuomioistuimia sitovassa oikeuskäytännössä, jonka Kúria on muodostanut antamansa lausunnon nro 14 PK johdosta.

14 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii tässä yhteydessä, onko se, kuten pääasiassa kyseessä olevassa kansallisessa säännöstössä edellytetään, että medialle asetetaan yleinen velvollisuus osoittaa esitettyjen tietojen todenperäisyys silloin, kun toisessa jäsenvaltiossa toimituksellisella vastuulla julkaistu mediasisältö toistetaan tai vain esitellään, yhteensopiva unionin oikeuden ja erityisesti asetuksen 2024/1083 3 artiklan, jossa edellytetään muun muassa, että jäsenvaltioiden on noudatettava mediapalvelujen vastaanottajien oikeutta päästä moniarvoiseen toimituksellisesti riippumattomaan mediasisältöön, kanssa, ja perusoikeuskirjan 11 artiklan, jossa taataan tiedotusvälineiden vapaus ja moniarvioisuus, kanssa.

15 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin nimittäin katsoo, että oikaisua lehdistössä koskevat menettelyt ovat menettelyitä, jotka merkitsevät asetuksen 2024/1083 3 artiklan soveltamista, joten myös perusoikeuskirjaa on tarkoitus soveltaa sen 51 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Näissä menettelyissä, jotka ovat keskeinen tekijä tiedotusvälineiden vapauden turvaamisessa, on noudatettava muun muassa tämän asetuksen periaatteita ja tavoitteita, eikä näiden menettelyiden vaikutus saa rajoittaa tiedotusvälineiden monimuotoisuutta.

16 Kyseinen tuomioistuin toteaa kuitenkin, että pääasiassa kyseessä olevan artikkelin julkaisupäivä oli 17.3.2024, kun taas mainitun asetuksen 3 artiklaa on saman asetuksen 29 artiklan mukaisesti sovellettu vasta 8.11.2024 alkaen. Esiin nousee siis kysymys siitä, merkitsisikö kyseisen artiklan soveltaminen pääasian oikeudenkäynnissä sen kiellettyä taannehtivaa soveltamista.

17 Lisäksi SEU 2 artiklasta ilmenee sen mukaan, että Euroopan unionin perustana on oikeusvaltion kaltaisia arvoja, jotka ovat jäsenvaltioille yhteisiä arvoja yhteiskunnassa, jolle on ominaista muun muassa oikeudenmukaisuus. Pääasiassa on niin, että vaikka unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä seuraa, että jäsenvaltio ei voi muuttaa lainsäädäntöään siten, että se johtaisi oikeusvaltion arvojen murenemiseen, on tarpeen määrittää, johtaisiko jokin kyseisen kansallisen säännöstön mahdollisista tulkinnoista tällaiseen murenemiseen siten, että sillä heikennettäisiin

kansalaisten oikeutta käyttää moniarvoisia riippumattomia tiedotusvälineitä. Niinpä tuomioistuimen toimivalta voi perustua myös suoraan perusoikeuskirjan määräyksiin riippumatta siitä, sovelletaanko käsiteltävässä asiassa asetuksen 2024/1083 3 artiklaa vai ei.

18 Fővárosi Törvényszék on tässä tilanteessa päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko kansallisen tuomioistuimen sovellettava [asetuksen 2024/1083] 3 artiklaa, jonka soveltaminen on alkanut 8.11.2024, käsiteltävässä asiassa 8.11.2024 alkaen, kun otetaan huomioon, että käsiteltävän asian taustalla oleva lehdistökatsaus on julkaistu 17.3.2024?

2) Jos ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen vastataan myöntävästi, onko [asetuksen 2024/1083] 3 artiklaa, kun sitä luetaan yhdessä [perusoikeuskirjan] 11 artiklassa taatun sananvapautta ja tiedonvälityksen vapautta koskevan oikeuden kanssa, tulkittava siten, että jos lehdistömedia toistaa toisen lehdistömedian toimituksellisella vastuulla toisessa jäsenvaltiossa julkaistun mediasisällön, kyseiselle lehdistömedialle ’yleisesti’ asetettu todistustaakka toistettuun mediasisältöön sisältyvien seikkojen todenperäisyydestä ei täytä [kyseisen] 3 artiklan vaatimuksia?

3) Jos toiseen ennakkoratkaisukysymykseen vastataan kieltävästi, voidaanko unionin oikeuden ja erityisesti perusoikeuskirjan 11 artiklan mukaisena pitää sellaista kansallista oikeuskäytäntöä, jonka mukaan lehdistömedia voi esitellä toisen lehdistömedian toisessa jäsenvaltiossa julkaisemia tietoja vain, jos se voi osoittaa toistetun sisällön todenperäisyyden, vaikka kyseisessä lehdistökatsauksessa mainitaan yksiselitteisesti, että kyse on toistetusta sisällöstä?”

## Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

### *Ensimmäinen kysymys*

19 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee ensimmäisellä kysymyksellään lähinnä, onko asetuksen 2024/1083 3 artiklaa tulkittava siten, että sitä sovelletaan oikeusriitaan, joka koskee jäsenvaltion lainsäädännön nojalla tehtävää oikaisemista lehdistössä koskevaa vaatimusta sellaisen lehtiartikkelin osalta, jossa toistetaan toisessa jäsenvaltiossa julkaistussa julkaisussa ollut väitetysti virheellinen tosiseikka, kun kyseinen lehtiartikkeli on julkaistu ennen kuin kyseistä 3 artiklaa on alettu soveltaa kyseisen asetuksen 29 artiklan mukaisesti.

20 On muistutettava, että uutta oikeussääntöä sovelletaan sen toimen voimaantulosta lukien, jossa siitä säädetään, ja että vaikka kyseistä sääntöä ei sovelleta aikaisemman lainsäädännön soveltamisaikana syntyneisiin ja lopullisiksi tulleisiin oikeudellisiin tilanteisiin, sitä sovelletaan niiden tuleviin vaikutuksiin samoin kuin uusiin oikeudellisiin tilanteisiin. Toisin on vain – jollei oikeudellisten toimien taannehtivuuskiellon periaatteesta muuta johdu –, jos uuteen sääntöön liittyy erityisiä säännöksiä, joissa nimenomaisesti vahvistetaan sen ajallista soveltamista koskevat edellytykset. Tältä osin, poiketen menettelysäännöistä, joita katsotaan yleensä voitavan soveltaa sinä päivänä, jona ne tulevat voimaan, unionin oikeuden aineellisia sääntöjä on oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteiden noudattamisen takaamiseksi tulkittava siten, että niitä sovelletaan ennen niiden voimaantuloa toteutuneisiin tilanteisiin ainoastaan siinä tapauksessa, että niiden sanamuodosta, tarkoituksesta tai systematiikasta käy selvästi ilmi, että niille on

annettava tällainen vaikutus (ks. tuomio 12.11.1981, Meridionale Industria Salumi ym., 212/80–217/80, EU:C:1981:270, 9 ja 10 kohta ja tuomio 15.6.2021, Facebook Ireland ym., C-645/19, EU:C:2021:483, 100 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

21 Edellä esitetyn perusteella on todettava ensinnäkin, että yhtäältä asetuksen 2024/1083 3 artikla on aineellinen oikeussääntö siltä osin kuin siinä säädetään, että jäsenvaltioiden on kunnioitettava mediapalvelujen vastaanottajien oikeutta päästä moniarvoiseen toimituksellisesti riippumattomaan mediasisältöön ja varmistettava, että kyseisen asetuksen mukaiset puite-edellytykset ovat olemassa kyseisen oikeuden turvaamiseksi, jotta edistetään vapaata ja demokraattista keskustelua.

22 Toisaalta asetuksen 2024/1083 29 artiklassa säädetään, että se tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Koska kyseinen asetus julkaistiin 17.4.2024, se tuli näin ollen voimaan 8.5.2024. Kyseisessä 29 artiklassa määritetään kuitenkin myös mainitun asetuksen ajallista soveltamista koskevat edellytykset. Kyseisessä 29 artiklassa säädetään tältä osin, että samaa asetusta sovelletaan 8.8.2025 alkaen, mutta siinä säädetään erillinen soveltamispäivä tietyille sen säännöksille, muun muassa sen 3 artiklalle, jota on sovellettu 8.11.2024 alkaen.

23 Toiseksi on todettava pääasiasta, että ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen toimittamista tiedoista ilmenee, että Unkarin lainsäädännön mukaan oikaisemista lehdistössä koskevalla oikeudella on tarkoitus oikaista henkilöoikeuksiin kohdistetut julkiset loukkaukset ja että se liittyy suoraan siihen, että asianomaisesta henkilöstä on esitetty tai toistettu tosiseikka, jonka todenperäisyyttä ei ole osoitettu, tai tosiseikkoja, jotka on esitetty virheellisesti mediasisällössä.

24 Pääasiassa kyseessä oleva tilanne tuli siis lopulliseksi 17.3.2024, jolloin pääasiassa kyseessä oleva artikkeli julkaistiin, eikä tällaista toteamusta voida kyseenalaistaa pääasiassa nostetulla kanteella, jonka tarkoituksena on vedota tähän oikaisemista lehdistössä koskevaan oikeuteen (ks. tältä osin tuomio 27.10.2022, Stadt Mainz, C-544/21, EU:C:2022:843, 23 kohta).

25 Tästä seuraa, että koska tämä tilanne tuli lopulliseksi ennen sitä päivää, jona asetuksen 2024/1083 3 artikla tuli sovellettavaksi, kyseistä artiklaa ei sovelleta ajallisesti pääasiassa kyseessä olevaan oikeusriitaan.

26 Jotta ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle, joka viittaa perusoikeuskirjan 11 artiklan mahdolliseen soveltamiseen, voidaan antaa täysin hyödyllinen vastaus, on lisäksi muistutettava, että perusoikeuskirjan 51 artiklan 1 kohdan mukaan perusoikeuskirjan määräykset koskevat jäsenvaltioita ainoastaan silloin, kun ne soveltavat unionin oikeutta.

27 Unionin oikeusjärjestyksessä taatut perusoikeudet on täten tarkoitettu sovellettaviksi kaikkiin unionin oikeudessa säänneltyihin tilanteisiin mutta ei muihin tilanteisiin (ks. tuomio 26.2.2013, Åkerberg Fransson, C-617/10, EU:C:2013:105, 19 kohta ja tuomio 26.2.2026, komissio v. Unkari (Oikeus tarjota mediapalveluja radiotaajuudella), C-92/23, EU:C:2026:108, 95 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

28 Lisäksi on muistutettava, että unionin tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että silloin, kun oikeudellinen tilanne ei kuulu unionin oikeuden soveltamisalaan, unionin tuomioistuin ei ole toimivaltainen arvioimaan tilannetta, eivätkä perusoikeuskirjan määräykset,

joihin mahdollisesti tukeudutaan, sellaisinaan voi perustaa kyseistä toimivaltaa (ks. tuomio 26.2.2013, Åkerberg Fransson, C-617/10, EU:C:2013:105, 22 kohta ja tuomio 6.10.2015, Delvigne, C-650/13, EU:C:2015:648, 27 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

29 Yhtäältä on niin, kuten tämän tuomion 25 kohdassa todetaan, ettei asetuksen 2024/1083 3 artikla ole ajallisesti sovellettavissa pääasiaan.

30 Toisaalta perusoikeuskirjan 11 artiklan soveltaminen tähän oikeusriitaan ei voi perustua pelkästään siihen, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin vetoaa SEU 2 artiklassa vahvistettuihin arvoihin. Kyseisen 2 artiklan tulkinta ei nimittäin voi tehdä vaikutuksettomiksi rajoja, jotka on asetettu unionin oikeuden muiden säännösten ja määräysten ja erityisesti perusoikeuskirjan määräysten soveltamisalalle, koska perusoikeuskirjan määräykset koskevat jäsenvaltioita ainoastaan silloin, kun ne soveltavat unionin oikeutta sen 51 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa merkityksessä (ks. vastaavasti tuomio 21.4.2026, komissio v. Unkari (Unionin arvot), C-769/22, EU:C:2026:326, 550 kohta).

31 Näin ollen on niin, että koska ennakkoratkaisupyynnöstä ei ilmene yhteyttä muihin unionin oikeuden määräyksiin tai säännöksiin, on katsottava, ettei perusoikeuskirjan 11 artiklaa voida soveltaa pääasiaan.

32 Kaiken edellä esitetyn perusteella ensimmäiseen kysymykseen on vastattava, että asetuksen 2024/1083 3 artiklaa on tulkittava siten, että sitä ei sovelleta oikeusriitaan, joka koskee jäsenvaltion lainsäädännön nojalla tehtävää oikaisemista lehdistössä koskevaa vaatimusta sellaisen lehtiartikkelin osalta, jossa toistetaan toisessa jäsenvaltiossa julkaistussa julkaisussa ollut väitetysti virheellinen tosiseikka, kun kyseinen lehtiartikkeli on julkaistu ennen kuin kyseistä 3 artiklaa on alettu soveltaa kyseisen asetuksen 29 artiklan mukaisesti.

### *Toinen ja kolmas kysymys*

33 Kun otetaan huomioon ensimmäiseen kysymykseen annettu vastaus, toiseen ja kolmanteen kysymykseen ei ole tarpeen vastata.

## Oikeudenkäyntikulut

34 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (viides jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

**Mediapalvelujen yhteisestä kehyksestä sisämarkkinoilla ja direktiivin 2010/13/EU muuttamisesta 11.4.2024 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2024/1083 (eurooppalainen medianvapaussäädös) 3 artiklaa**

**on tulkittava siten, että**

**sitä ei sovelleta oikeusriitaan, joka koskee jäsenvaltion lainsäädännön nojalla tehtävää oikaisemista lehdistössä koskevaa vaatimusta sellaisen lehtiartikkelin osalta, jossa toistetaan toisessa jäsenvaltiossa julkaistussa julkaisussa ollut väitetysti virheellinen tosiseikka, kun kyseinen lehtiartikkeli on julkaistu ennen kuin kyseistä 3 artiklaa on alettu soveltaa kyseisen asetuksen 29 artiklan mukaisesti.**

Allekirjoitukset